

A Hovrätten för Övre Norrland 2005. augusztus 22-i végzésével a Fredrik Granberg kontra Lokal åklagare I Haparanda ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-330/05. sz. ügy)

(2005/C 271/31)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A Hovrätten för Övre Norrland a Bíróság Hivatalához 2005. szeptember 6-án érkezett, 2005. augusztus 22-i végzésével az előtte Fredrik Granberg és a Lokal åklagare I Haparanda között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hovrätten för Övre Norrland a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A 92/12 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése alapján a tagállamok kivonhatják-e általában a fűtőolajat az irányelv 8. cikkének hatálya alól akként, hogy a tagállam rendelkezése szerint a magánszemély, aki saját használatára maga szerzett be fűtőolajat olyan másik tagállamban, ahol e terméket szabad forgalomba bocsátották, és azt maga szállította be a rendeltetés szerinti tagállamba, köteles ez utóbbi tagállamban megfizetni a jövedéki adót függetlenül a fűtőolaj szállítási módjától?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a 92/12 irányelv 9. cikkének (3) bekezdése összeegyeztethető-e az áruk szabad mozgásának az EK-Szerződésben rögzített elvével, valamint az arányosság elvével tekintettel arra, hogy az irányelv e rendelkezésének láthatólag az a célja, hogy eltántorítsa a magánszemélyeket az ásványi olajok szállításától, ugyanakkor kivételt állapít meg azon fő szabály alól, miszerint a magánszemélyek által saját használatra beszerzett és általuk elszállított termékek utáni jövedéki adót a beszerzés helye szerinti tagállamban kell felszámítani. Az ilyen cél összeegyeztethető-e a Tanács által az irányelvben hivatkozott jogi alappal, vagy jogellenes a 9. cikk (3) bekezdése?
- 3) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén a 92/12 irányelv 9. cikkének (3) bekezdésében említett szokásostól eltérő szállítási módnak minősül-e egy kisteherautóban 3 000 liter fűtőolajnak három, veszélyes áruk, így folyadék kereskedelmi szállítására is engedélyezhető ún. „IBC-konténerben” történő szállítása?
- 4) Összeegyeztethető-e a 92/12 irányelv 7. cikkének (4) bekezdésével valamely tagállam olyan rendelkezése, amely szerint az a magánszemély, aki saját használatára maga szerzett be fűtőolajat olyan másik tagállamban, ahol e terméket szabad forgalomba bocsátották, és azt a 92/12

irányelv 9. cikkének (3) bekezdésében említett szokásostól eltérő szállítási mód felhasználásával maga szállította be a rendeltetés szerinti tagállamba, köteles a jövedéki adó megfizetése érdekében biztosítékot nyújtani, valamint a szállítás során magánál tartani az egyszerűsített kísérorokmányt és a jövedéki adó megfizetésére szóló biztosíték nyújtására vonatkozó igazolást?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-294/04. sz. Internationalen Hilfsfonds e.V. kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. július 11-én hozott végzése ellen az Internationalen Hilfsfonds e.V. által 2005. szeptember 6-án benyújtott fellebbezés

(C-331/05. P. sz. ügy)

(2005/C 271/32)

(Az eljárás nyelve: német)

A Internationalen Hilfsfonds e.V. (képviseli: Dr. jur. Hans Kaltefleiter, 5, rue Raffet, F-75016 Párizs), 2005. szeptember 6-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-294/04. sz. ügyben 2005. július 11-én hozott végzése ellen.

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-294/04. sz. (1) Internationalen Hilfsfonds e.V. kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. július 11-én hozott végzését, és az ügyet utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz, vagy kötelezze az alperest 54 037 eurónak a felperes számára való megfizetésére;
2. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az Elsőfokú Bíróság fent említett végzése elleni fellebbezését az eljárási szabályok és a közösségi jog hibás értelmezésére és alkalmazására, valamint a közösségi bíróságok határozatainak figyelmen kívül hagyására alapítja:

1. Az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy jogi és ténybeli különbség van valamely bírósági eljárással kapcsolatban álló eljárási költségek, és azon költségek között, amelyeket egy kártérítési kereset során igényelnek.